

også amtskommunerne. Derimod måtte ejendomme, som ejes af kommunale fællesskaber m. v. — f. eks. el-sammenslutningerne eller skoleforbund — sælges på sædvanlig måde uden jordrentesvarelse. I øvrigt var der efter forslaget adgang til at dispensere fra reglerne om salg på jordrentevilkår, men det var ikke tanken, at sådanne dispensationer skulle meddeles i større omfang. Dispensation var i almindelighed kun tænkt meddelt, når der var tale om salg af småparceller til sammenlægning med ikke jordrentepligtig ejendom, eller hvis der i øvrigt måtte være forbundet en offentlig interesse med at sælge på almindelige vilkår.

Jordrenten af den på salgstidspunktet fastsatte jordrenteværdi skulle efter forslaget fuldt ud tilfalde den offentlige myndighed (stat eller kommune), der solgte vedkommende ejendom. Derimod skulle jordrenten af stigninger i jordrenteværdien efter salget deles lige mellem staten og den kommune, hvori ejendommen måtte være beliggende, således som grundstigningsskylden fordeles efter de i øjeblikket gældende regler.

Om formålet med lovforslaget udtalte *indenrigsministeren* ved fremsættelsen bl. a.:

„Det resultat, som regeringen tilsigter at opnå ved lovforslagets gennemførelse, er at indføre fuld grundskyld for de ejendomme, der engang har været i offentlig eje, og samtidig skabe et godt grundlag for, at kommunerne kan føre en fremsynet jordpolitik.“

Lovforslaget, der ikke nåede at blive færdigbehandlet i det nedsatte udvalg inden folketingsårets udløb, blev ved *1. behandling* anbefalet af *regeringspartierne*s ordførere og opnåede også principiel tilslutning fra *Alfred Jensen* (DK) og *Aksel Larsen* (SF), hvorimod det kritiseredes stærkt af ordførerne for *venstre* og *det konservative folkeparti*.

Thisted Knudsen (V) udtalte således bl. a. følgende:

„Venstre kan ikke medvirke til fremme af dette lovforslag. Vi kan ikke gøre det af følgende grunde. For det første er ordningen efter vor opfattelse i sig selv et eksperiment, endog et farligt eksperiment. For det andet vil den på længere sigt svække det kommunale selvstyre og tvinge kommunerne til at afhænde jord, der er købt under andre forudsætninger. For det tredje kan den meget let i praksis komme til at betyde, at visse kommuner må holde sig tilbage ved jordopkøb netop på et tidspunkt — dér er jeg enig med det ærede medlem hr. Ove Hansen — hvor der er brug for kommunernes aktive medvirken. For det fjerde bliver det i udpræget grad staten, der